

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих вчених
Рівненського державного гуманітарного університету

МАТЕРІАЛИ

***XIV Міжнародної науково-
практичної конференції здобувачів
вищої освіти і молодих науковців***

**«НАУКА, ОСВІТА,
СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

13 травня 2021 року

м. Рівне

ББК 72 **НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА**
УДК 001+37+316.3 **МОЛОДИХ: Матеріали XIV Міжнародної науково–**
Н-34 практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих
науковців. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2021. - 179 с.

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд. іст. наук, проф. – **голова оргкомітету;**

Дейнега Олександр Вікторович – д-р. екон. наук, проф. – **заступник голови оргкомітету;**

Тимошук Олександр Станіславович – канд. пед. наук, доц. – **заступник голови оргкомітету;**

Войтович Ігор Станіславович – д-р. пед. наук, проф.;

Петрівський Ярослав Борисович – д-р. техн. наук, проф.;

Сяський Андрій Олексійович – д-р. техн. наук, проф.;

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – д-р. екон. наук, проф.;

Павелків Віталій Романович – д-р. психол. наук, проф.;

Виткалов Сергій Володимирович – д-р. культ., проф.;

Грицай Наталія Богданівна – д-р. пед. наук, проф.;

Батишкіна Юлія Валеріївна – канд. техн. наук, доц.;

Сідлецький Валентин Олександрович – канд. фіз.-мат. наук, проф.;

Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, доц.;

Кирильчук Олександр Миколайович – канд. філол. наук, доц.;

Галатюк Михайло Юрійович – канд. пед. наук, доц.;

Поліщук Ольга Павлівна – канд. пед. наук, ст. викл.;

Лагодюк Павло Степанович – здобувач вищої освіти I курсу магістратури факультету математики та інформатики, вчитель інформатики СПШ №15 м.Рівного;

Рибак Галина Миколаївна – здобувач вищої освіти I курсу магістратури факультету математики та інформатики, радник голови «ГО Студентська рада РДГУ» з питань наукової роботи, вчитель математики та інформатики НВК №17 м. Рівного;

Ватагович Олександра Іванівна – здобувач вищої освіти IV курсу факультету документальних комунікацій та менеджменту, технологій та фізики.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №5 від 27.05.2021)

ПСИХОЛОГО–ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий педагог

СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ПРОФЕСІЙНО-ЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Антипюк М.С., здобувач вищої освіти

Ваколюк А.М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики виховання

Рівненський державний гуманітарний університет

Проблема формування професійно-етичної культури почала досліджуватися у 70-х роках минулого століття. Значний внесок у розвиток цієї проблеми внесли вітчизняні вчені Г. Рисаченко, Н.Кубенко, О. Синиця, Л. Хоружа та ін. Вони зазначають, що професійні норми, правила, вимоги до кожної професії формуються у процесі її оволодіння. Ці вимоги включають в себе необхідні знання, вміння, навички, а також певні особистісні якості, норми ставлень до різних складових професійної діяльності. Все це відбивається в змісті професійної культури, яка являє собою ступінь оволодіння цими нормами.

Складовою професійної культури є етична культура, в якій закріплені моральні вимоги до особистості фахівця. Професійно-етична культура поліфункціональна, оскільки вона: 1) уособлює в собі єдність процесу створення професійно-етичних цінностей і процесу освоєння цих цінностей (виконує аксіологічну функцію); 2) являє собою систему професійно-етичних якостей, які є регулятором соціально-педагогічних відносин (виконує регулятивну функцію); 3) представляє своєрідний кодекс норм і правил поведінки, які визначаються культурно-історичними умовами і особливостями професійного середовища, колективу (нормативна функція); 4) забезпечує формування якостей особистості, через спосіб життя педагога і всіх учасників професійної взаємодії (виховна функція) [2; 3].

Професійно-етична культура особистості розглядається С.Степановою, як це систем професійно-важливих моральних цінностей, які стали внутрішніми переконаннями особистості. Неодмінною умовою успішної її реалізації є володіння технологією професійної взаємодії та спілкування. Об'єктивними показниками наявності професійно-етичної культури можуть служити і певні якості особистості, і поведінка, узгоджені з вимогами професійно-етичного кодексу [4]

Професійно-етичну культуру майбутнього педагога ми розглядаємо як складову професійно-педагогічної культури і виокремлюємо в ній такі компоненти, аксіологічний, технологічний, творчий, особистісний. Конкретизуємо кожен із цих компонентів.

Аксіологічний компонент професійно-етичної культуру майбутнього педагога розкриває її сутність, сприяє оволодінню сукупністю педагогічних цінностей, створених людством упродовж століть. У якості педагогічних цінностей виступають ті позитивно оцінювані інформаційні категорії, інтелектуальні та моральні явища, дії, факти, що мають значущість для суспільства, окремої педагогічної системи чи для конкретної людини. Педагогічні цінності розглядаються як своєрідні життєві професійні цінності. Це психолого-педагогічні знання, розвинене педагогічне мислення, педагогічний такт і педагогічна рефлексія, педагогічна імпровізація, педагогічна етика, культура мови педагога тощо. Ці якості є похідними від наявності і рівня розвитку у майбутнього вчителя початкової школи таких здібностей: прогностичних, комунікативних, креативних, емпатійних, інтелектуальних, рефлексивних []. Серед таких якостей: товариськість, доброзичливість, тактовність, толерантність, справедливість, прагнення зрозуміти іншого, допитливість, прагнення до самовдосконалення в особистісному і професійному плані, впевненість в собі, своїх знаннях і діях, цілях і принципах діяльності, принциповість, рішучість, почуття міри, творча активність.

Технологічний компонент розкривається через опис сукупності прийомів і способів педагогічної взаємодії. Він спрямований на реалізацію педагогічної діяльності, у процесі якої зберігаються, реалізуються, розвиваються і транслюються професійно-етичні цінності за допомогою різних способів діяльності; розкриває шляхи здійснення педагогічної діяльності, способи задоволення потреби в спілкуванні, в отриманні нової інформації, в передачі і оволодінні накопиченим досвідом. Оволодіння майбутнім педагогом системою способів і прийомів, що складають технологію його діяльності, є одним з показників його професійної культури. Серед необхідних навичок і вмінь роботи важливу роль виконують ті, які реалізують професійно-етичну культуру і є її показником: мистецтво вербального (мови) і невербального спілкування (міміка, жести, зовнішній вигляд), уміння працювати в команді, організувати діяльність, співпереживати, емпатія, вислухати і зацікавити, мислити логічно і правильно формулювати свої думки, навички самовдосконалення, операційна готовність, як знання способів діяльності та вміння їх застосовувати [4].

Оскільки професійно-етична культура педагога реалізується насамперед у педагогічній діяльності, в його поведінці стосовно учнів, колег, суспільства, професії і проявляється у взаємодії і спілкуванні, то складовими змісту професійно-етичної культури є педагогічні технології взаємодії, технології спілкування, технологія вирішення конфліктів, технологія організації колективної та індивідуальної діяльності, технологія педагогічних вимог. Технологія професійної взаємодії повинна мобілізувати кращі досягнення науки і досвіду, вибудовувати діяльність на інтенсивній основі, приділяти велику увагу прогнозуванню і проектуванню, використовувати новітні інформаційні засоби. Технологія професійної взаємодії та спілкування є сполучною ланкою між внутрішньою моральною культурою особистості і зовнішньою культурою поведінки.

Творчий компонент професійно-етичної культури розкриває творчу природу професійно-етичної культури, яка проявляється в гнучкості, варіативності, винахідливості, сміливості і нетрадиційності рішень і поведінки в професійній взаємодії, а також в критичному розгляді нового, оцінці її крізь ознаки моральних норм. Для оволодіння педагогічною культурою необхідне усвідомлення творчої природи педагогічної діяльності.

Творчий компонент професійно-етичної культури реалізується у процесі реалізації педагогом цінностей. Творчість є специфічною людською властивістю, яка породжується потребами, розвивається культурою і формує саму культуру. Результатом педагогічної творчості є педагогічна культура. Взаємозв'язок творчості та педагогічної культури проявляється в тому, що творчість органічно притаманна педагогічній діяльності. Форми, способи та сфери прояву творчості в педагогічній діяльності нерозривно пов'язані з формуванням педагогічної культури, а розвиток педагогічної культури суспільства обов'язково зумовлюється мірою творчого підходу особистості до власної діяльності.

Творча природа педагогічної діяльності вимагає відповідно творчого ставлення педагога до своєї роботи. Самостійність, гнучкість і варіативність мислення, вміння прогнозувати наслідки соціально-педагогічних впливів, готовність до творчої діяльності [5], - все це є показником наявності і високого рівня професійної культури педагога. Коли всі перераховані вище якості розкриваються в ситуації професійної взаємодії, вони теж є необхідною умовою і показником наявності професійно-етичної культури

У педагогічній творчості важливу роль відіграє етичний аспект педагогічного ідеалу, який втілює в собі систему моральних установок особистості. Етична сторона педагогічного ідеалу є моральним фундаментом кожної педагогічної дії, педагогічного мислення, педагогічного спілкування, вона формує моральність педагога.

Оскільки професійно-етична культура визначається як система професійно-моральних цінностей, які стали внутрішніми переконаннями особистості, оскільки показником наявності цієї культури є узгодженість поведінки педагога з вимогами професійно-етичного кодексу, то творчість педагога і повинна проявлятися відповідно до встановлених професійно-етичних норм.

Особистісний компонент професійно-етичної культури педагога розглядається як специфічний спосіб реалізації індивідуально-сутнісних особливостей людини, під якими маються на увазі потреби, здібності, інтереси, соціальний досвід особистості, міра соціальної активності майбутнього педагога, його індивідуальне тлумачення морально-етичних правил, відповідно до норма і правил поведінки.

Отже, доходимо висновку, що сутність професійно-етичної культури педагога виражається через її ціннісний зміст, через спрямованість на гуманізацію та гармонізацію професійних взаємостосунків, педагогічних засобів впливу, моральність методів. Професійно-етична культура педагога проявляється у творчій самореалізації моральних переконань і ідеалів відповідно до етичних норм педагогічної діяльності

Список використаних джерел:

1. Аніщенко О. В. Професійна культура / О. В. Аніщенко // Енциклопедія освіти / [Акад. пед. наук України ; гол. ред. В. Г. Кремень]. - К. : Юрінком Ін- тер, 2008. — С. 724—725
2. Рисаченко Г., Кубенко Н. Етична компетенція сучасного викладача. Освіта, технікуми, коледжі. 2009. № 2. С. 59–62.
3. Синиця О. О. Професійно-етична культура викладача. Актуальні проблеми вдосконалення навчального процесу: тези доповідей та повідомлень учасників II конференції школи педагогічної майстерності. Національна юридична академія. України імені Ярослава Мудрого. Харків, 2008. С. 103–105.
4. Степанова Н.П. Структура, содержание, уровни и критерии сформированности профессионально-этической культуры будущего специалиста // https://superinf.com/view_helpstud.php?id=2878
5. Хоружа Л. Л. Развитие этической компетентности будущего учителя как многофакторный процесс. Педагогика і психологія професійної освіти. 2003. № 5. С. 42–44.

ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ НЕТРАДИЦІЙНИХ ТЕХНІК МАЛЮВАННЯ

Баландюк Марія Василівна, здобувач вищої освіти

Руденко Н. М., кандидат психологічних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

В умовах входження України до європейського соціокультурного простору, реформування освіти, виведення її на рівень розвинених держав світу значною мірою залежить від підвищення ефективності виховання і навчання в її першій ланці – дошкільній освіті. У Законі України «Про дошкільну освіту», Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті, Базовому компоненті дошкільної освіти наголошено, що дошкільне дитинство – це період активного пізнання довкілля, розвитку психічних процесів, креативності, особистісних властивостей і якостей дитини. Це зумовлює необхідність формування креативності у дітей старшого дошкільного віку.

Проблема становлення творчої особистості, розкриття природи креативності, створення умов творчої самореалізації людини довгий час привертає увагу теоретиків, дослідників, педагогів-практиків. Велика практична значущість цієї проблеми та неможливість її вирішення в межах окремих наукових парадигм стимулювали процес зближення та взаємозбагачення теоретико-експериментальних і концептуальних підходів на шляху створення єдиної теорії творчості [3, 102].

Старший дошкільний вік сприятливий для розвитку креативності та здатності до творчості, оскільки саме в цей час закладається психологічна основа для творчої діяльності. Дитина цього віку здатна до створення нового малюнка, конструкції, образу, фантазії, які відрізняються оригінальністю, варіативністю, гнучкістю і рухливістю. Старшого дошкільника характеризує активна діяльнісна позиція, цікавість, постійні питання до дорослого, стійка мотивація, достатньо розвинена уява, наполегливість, ініціативність пов'язана з допитливістю, винахідливістю, здатністю до вольової регуляції поведінки, уміння долати труднощі [3, 23].

Структура творчої активності дітей старшого дошкільного віку в різних видах діяльності являє собою сукупність складових її компонентів: мотиваційний, змістовний, операційний, емоційно-вольовий. Основними показниками творчої активності дітей виступають передумови: мотиваційних, змістовно-операційних, емоційно-вольових компонентів діяльності, а саме розуміння важливості підготовки до творчої діяльності, наявність інтересу до творчої роботи в різних видах діяльності, бажання активно включатися у творчий процес, засвоєння способів виконання робіт творчого характеру, здатність до фантазування; вміння долати труднощі, які виникають; доводити розпочату роботу до кінця; поява наполегливості, старанності, сумлінності; прояв радості при відкритті нових прийомів, способів, дій [7, 189].

Важливою умовою розвитку креативності та творчих здібностей старших дошкільників є організація цілеспрямованої діяльності дітей в дошкільному закладі та сім'ї: збагачення його яскравими враженнями, забезпечення емоційно-інтелектуального досвіду, який служить основою для виникнення задумів і є матеріалом, необхідним для роботи уяви. Єдина позиція педагогів це розуміння перспектив розвитку дитини і взаємодія між ними - одна з важливих умов розвитку дитячої творчості.

Наступна важлива умова розвитку творчих здібностей - облік індивідуальних особливостей дитини. Тому, важливо врахувати темперамент, характер, особливості деяких психічних функцій, і навіть настроїв дитини в день, коли має бути робота. Неодмінною умовою організованою дорослими є творча діяльність, що є в першу чергу атмосферою творчості: «мається на увазі стимулювання дорослими такого стану дітей, коли «розбуджені» їхні почуття, уява, коли дитина захоплена тим, що робить. Тому вона відчуває себе вільно, комфортно. Це можливо, якщо на занятті або в самостійній художній діяльності панує атмосфера довірливого спілкування, співпраці, співпереживання, віри в дитину, підтримки його невдач».

Також умовою розвитку творчих здібностей є навчання, в процесі якого формуються знання, способи дії, здібності, що дозволяють дитині реалізувати свій задум. Для цього знання, вміння повинні бути гнучкими, варіативними, навички - узагальненими, тобто застосовуватися в різних умовах. В іншому випадку в старшому дошкільному віці у дітей з'являється так званий «спад» творчої активності. Так, дитина, розуміючи недосконалість своїх малюнків і виробів, втрачає інтерес до образотворчої діяльності, що позначається в розвитку творчої активності дошкільника в цілому.

Найважливішою умовою розвитку та стимулювання творчих здібностей є комплексне і системне використання методів і прийомів. Мотивація завдання - не просто мотивація, а пропозиція дієвих мотивів і поведінки дітей якщо не до самостійної постановки, то до прийняття завдання, поставленого дорослими [5, 87].

Для оптимізації творчого процесу необхідне формування для кожної дитини індивідуальної зони – ситуації творчого розвитку. Зона творчого розвитку – це та основа, на якій будується педагогічний процес. Л.С. Виготський помічав, що «Творчість існує не тільки там, де вона створює великі твори, але і скрізь, де дитина уявляє, змінює,

створює щось нове» [6, 227]. Будь-яка дитина здатна до такої діяльності, тому потрібно її організувати. Педагог як людина яка вчить, захоплюється творчістю та цим привертає увагу дитини.

Дослідження показують, що необхідність та здатності до творчої праці розвиваються у старшому дошкільному віці. Головним чинником, що визначає цей розвиток, є вміст взаємин дитини з дорослими, позиція, займана дорослими по відношенню до дитини.

Значну роль у розвитку креативності старших дошкільників відіграє середовище.

Креативність починається з нової ідеї. Нові ідеї можуть з'явитися як на основі нової інформації, так і без неї. Щоб дитина могла створити щось нове вона повинна спиратися на вже відоме, мати матеріал, що зберігається в пам'яті. Щоб діти почали творчо застосовувати отримані ними раніше знання, необхідно, щоб вони відчували потребу в запропонованій ними діяльності. Повинна бути організована мотивація до дії. Креативність не тільки виявляються в діяльності, а й формуються в ній. Само тому наступним етапом нашого дослідження буде розробка методики формування креативності в художній діяльності засобами нетрадиційних методів малювання.

Список використаних джерел

1. Біла І. М. Експериментування – джерело творчості дошкільників. Проблеми загальної та педагогічної психології: зб. наук. праць Ін-ту психології ім. Г. С. Костюка АПН України. Київ., 2008. Т. 10. Ч. 4. С. 39-47.
2. Біла І. М. Конструювання як засіб розвитку творчості дошкільнят. Дошкільне виховання. 2010. № 5. С. 10-13.
3. Біла І. М. Психологія дитячої творчості. Київ: Фенікс, 2014. 140 с.
4. Заброцький М. М. Основи вікової психології: навч. посіб. Тернопіль: Богдан, 2001. 112 с.
5. Клименко В. В. Механізм творчості: чи можна його розвивати. науково-популярний нарис. Київ: Шкільний світ, 2001. 96 с.
6. Савенков А. И. Психология детской одаренности: навч. посіб. Москва: Генезис, 2010. 440 с.
7. Эльконин Д. Б. Детская психология: навч. посіб. Москва: Академия, 2005. 384 с.

ЗАСОБИ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ РОБОТИ ДЛЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Балонь М. здобувач вищої освіти

Ваколюк А.М. кандидат педагогічних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

У початковій школі фізичне виховання школярів є одним з предметів, який потребує особливої уваги як у педагогічній теорії, так і в практиці. Адже формування основних фізичних якостей організму формується саме в молодшому шкільному віці. Одним із основних засобів вирішення та досягнення мети фізичного виховання вважається рухова активність школярів (фізичні вправи, народні ігри, забави, військові, побутові та професійні дії (якщо вони виконуються за відповідною програмою) [5].

На сьогодні серйозною проблемою є недостатня рухова активність дітей, що, в свою чергу, спричиняє зниження розумової та фізичної трудової діяльності. Відомо, що велика кількість учнів займається фізичними вправами тільки під час уроків фізичної культури, що негативно впливає на загальний стан їхнього здоров'я [1, с. 57–70]. Тому, питання вдосконалення фізкультурно-оздоровчої роботи в режимі навчального дня в початкових класах є надзвичайно актуальним. Вирішення цієї проблеми потребує використання різноманітних засобів фізкультурної та оздоровчої роботи під час навчального процесу [2; 3, с. 3–15].

Усі засоби фізкультурно-оздоровчого спрямування можна поділити на групи:

- засоби фізкультурно-оздоровчого спрямування під час навчання (уроки фізичної культури, фізкультурні паузи та хвилинки під час уроків, ігрові вправи під час перерв);
- позакласна спортивно-масова робота (заняття в гуртках фізичної культури і спортивних секціях, шкільні спортивні змагання);
- позашкільні засоби фізкультурно-оздоровчої роботи (дитячо-юнацькі спортивні школи, дитячі клуби, туристські станції, спортивні товариства);
- самостійна фізкультурно-оздоровча робота (заняття фізичними вправами на дворових майданчиках, стадіонах, у парках тощо).

Одним із основних засобів фізкультурно-оздоровчого спрямування в режимі навчального дня є уроки фізичної культури. Вони є обов'язковими для всіх учнів (виключенням є ті діти, які за станом здоров'я віднесені до спеціальної медичної групи). Навчання фізичній культурі полягає в придбанні спеціальних систематизованих знань, рухових умінь і навичок, а також способів самостійного пізнання закономірностей рухової діяльності та вмінь використовувати їх у повсякденному житті.

Курин М. В., Глінчук Ю. О. ТРАВМАТИЗМ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	48
Куртасва І. О., Гринькова Н. М. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО СІМ'Ї.....	49
Лагодюк П.С., Фещук Ю.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» ПРИ ВИВЧЕННІ МОДУЛЯ «КОМП'ЮТЕРНЕ ПРОЕКТУВАННЯ».....	50
Литман В. М. Горопаха Н.М. СПЕЦИФІКА ІНТЕГРАЦІЇ ПАТРІОТИЧНОГО ТА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ У ПРОЦЕСІ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПРИРОДОЮ РІДНОГО КРАЮ.....	52
Лічна С.А., Маліновська Н.В., ДИХАЛЬНА ГІМНАСТИКА ЯК ЗАСІБ ОЗДОРОВЛЕННЯ ДИТИНИ.....	54
Лопачук Ю. Ю., Павелків О. М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ЧИСЛОВІ ПОСЛІДОВНОСТІ» У КЛАСАХ З ПОГЛИБЛЕНИМ ВИВЧЕННЯМ МАТЕМАТИКИ.....	55
Мельник Н. М., Галатюк Ю. М. СТВОРЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ СИТУАЦІЙ НА ОСНОВІ НАВЧАЛЬНОГО ДЕМОНСТРАЦІЙНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	56
Мельничук С.Г., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	59
Музичук Т.В., Маліновська Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МНЕМОТЕХНІКИ У РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	60
Назарець Г.П., Галатюк Ю.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ НА ОСНОВІ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ.....	61
Нуждак С. В., Крайчук О. В. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКІЛ РОЗВ'ЯЗУВАННЮ І СКЛАДАННЮ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ.....	63
Петрик Я. Ф., Гринькова Н. М. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	64
Пономаренко В. Ю., Шевчук О. А. ВПЛИВ РАЦІОНУ ХАРЧУВАННЯ НА ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ РДГУ.....	67
Приндюк В. В., Стельмашук Ж. Г. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ОСОБИСТОСТІ.....	68
Прокопчук І. Г., Шевчук О. А. ЗНАЧЕННЯ ОЧЕВИДНИХ ТА ПРИХОВАНИХ НЕБЕЗПЕК У СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	70
Рач М. В., Шевчук О. А. НЕБЕЗПЕКА УКУСІВ КЛІЩІВ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ.....	72
Рибак Г. М Кирилецька Г. М. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ.....	75
Роботюк В. М., Галатюк Ю. М. ДОМАШНІЙ ФІЗИЧНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ У РЕАЛІЗАЦІЇ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	77
Савчук М. А., Дичківська І. М. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ЛЕПБУК» У ФОРМУВАННІ ЗНАТЬ МОДЕЛЕЙ СОЦІАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ, ОРІЄНТОВАНИХ НА ОСВІТУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	79
Самойдюк С.Ю., Дичківська І.М. РОЗВИТОК ДУХОВНО-ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ У СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	80
Сидорчук І.В., Галатюк Ю.М. УДОСКОНАЛЕННЯ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ НА ОСНОВІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАДАЧНОГО ПІДХОДУ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ.....	81
Сойко К.М., Глінчук Ю.О. ВПЛИВ КОМП'ЮТЕРА НА ЗДОРОВ'Я ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ.....	84
Степанець Г. П., Гринькова Н. М., ДУХОВНО-МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ.....	85
Столярчук О.В., Янцур Л. А. ВИВЧЕННЯ РІВНЯ ТЕХНІЧНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК У ДІТЕЙ П'ЯТОГО РОКУ ЖИТТЯ В РІЗНИХ ВИДАХ ЗОБРАЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	87
Титаренко Б. Р., Тимощук О.С. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ З ОСНОВ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ МАЙБУТНІХ ВЕРСТАТНИКІВ ДЕРЕВООБРОБНИХ ВЕРСТАТІВ В УМОВАХ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ.....	89
Топорова В.І. Гринькова Н.М. ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРАЦЯХ В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	91
Хомич Н., Горопаха Н.М. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ВИВЧЕННЯ РІВНЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	93
Цімох А.В., Дичківська І.М. НАПРЯМИ ТА ЧИННИКИ АКУЛЬТУРАЦІЇ ДИТЯЧОГО ФІТНЕСУ.....	95
Цьовка Н. В., Кирилецька Г. М. ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ.....	96

Чепурка О. Ю., Павелків К. М. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ»	98
Шишка Т.В., Дичківська І.М. ЗНАЧЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ ЗАНЯТЬ ЯК ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ	100
Шульська О. А., Стельмашук Ж. Г. ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	103
Шушко М. О., Шевчук О. А. ГЕРПЕТИЧНА ІНФЕКЦІЯ ТА ЇЇ ПРОФІЛАКТИКА СЕРЕД СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	104
Юшук О. О., Шевчук О. А. ВАЛЕОЛОГІЧНЕ ХАРЧУВАННЯ СТУДЕНТІВ ТА ШКІДЛИВІ ДОБАВКИ	106
Яковець О. Л., Шадюк О. І. СПІЛЬНА РОБОТА ЗДО І СІМ'Ї З ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ НА ТРАДИЦІЯХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	109
Молодий психолог	
Попик М.В., Сторож О.В. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПОНЯТТЯ «УЯВА» В СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	112
Шлапчинська М. М., Шевчук О. А. ПСИХОЛОГІЯ СТРЕСУ І ПОШУК УСУНЕННЯ ОСНОВНИХ ЙОГО ПРИЧИН СЕРЕД УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	113
ПРИРОДНО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ	
Молодий природодослідник	
Бондарець Н. В., Шевчук О. А. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ РІВНЕНЩИНИ	117
Вітрук А. П., Шевчук Т. М. ВПЛИВ ТОПОЛОГІЇ НА МЕХАНІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ПОЛІУРЕТАНОВИХ АУКСЕТИКІВ	126
Діда Г.А., Бордюк М.А. СТРУКТУРА НАПОВНЕНИХ АМОΡФНИХ ПОЛІМЕРІВ В ПЕРКОЛЯЦІЙНІЙ МОДЕЛІ	127
Ковалевич Ю. О., Шевчук О. А. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ У СФЕРІ ПРИРОДООХОРОННОЇ ТА ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	128
Козак Ю. О., Присяжнюк І. М., Присяжнюк О. В. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ НЕЛІНІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ОЧИЩЕННЯ СТИЧНИХ ВОД ВІД ОРГАНІЧНИХ ЗАБРУДНЕНЬ НА КАРКАСНО ЗАСИПНИХ ФІЛЬТРАХ	132
Ляшик Я. О., Шевчук О. А. ПРОБЛЕМА ЕКОЛОГІЧНОГО ЗАБРУДНЕННЯ СЕЛА ПРИСЛУЧ ТВЕРДИМИ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ	134
Прокопчук І. Г., Шевчук О. А. ВИКОРИСТАННЯ ВИДІВ РОДУ ЛЮПИНУ ЯК ЗЕЛЕНОГО ДОБРИВА ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ ҐРУНТУ	140
Рибак Г. М., Присяжнюк І. М., Квартенко О. М. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ СИНГУЛЯРНО ЗБУРЕНИХ ПРОЦЕСІВ ОЧИЩЕННЯ ПІДЗЕМНИХ ВОД ВІД СПОЛУК МЕТАЛІВ НА БІОРЕАКТОРІ	143
Цювка Н. В., Генсіцька-Антонюк Н.О. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТРИГОНОМЕТРИЧНИХ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ В 10 КЛАСІ РІВНЯ СТАНДАРТУ	144
Молодий ІТ-спеціаліст	
Луцюк О. П. ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВОЇ КОМП'ЮТЕРНО-ТЕХНІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ	147
Тимошук О.С., Козяр М.М. ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ: ПОТЕНЦІАЛ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ	148
СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ	
Молодий історик	
Грицюк В.О., Крет О.В. ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ КИТАЮ НА ВІДНОСИНИ ЗІ США	151
Дакало В. П., Постоловський Р. М. ПАРТІЙНА ЕЛІТА РАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В ПЕРІОД 1920-1930-Х РОКІВ: ФОРМУВАННЯ ТА ПРИВІЛЕЙОВАНЕ СТАНОВИЩЕ	153
Іванюк А.М., Крет Р.М. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВЗАЄМОВІДНОСИН МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	155
Малафійк Ю. О., Мартинчук І. І. СПРОБИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ФАШИСТСЬКОГО РУХУ В 30-Х РОКАХ ХХ СТ.	157
Панчук С. В., Михальчук Р. Ю. РЕПРЕСІЇ В СРСР КІНЦЯ 1920-Х – 1930-Х РОКІВ	159
Петросюк Ю.М., Северова О.В. ПОГЛЯДИ ПАТРІАРХА НІКОНА НА СПІВВІДНОШЕННЯ СВІТСЬКОЇ ТА ДУХОВНОЇ ВЛАДИ	160
Сачук В.В., Крет Р.М. ПОГЛЯД НА УКРАЇНО-РОСІЙСЬКІ ВЗАЄМОВІДНОСИНИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ	163
Сьомак Я.В., Десятничук І. О. ЛІГА НАЦІЙ:МИРОТВОРЧА ПОЛІТИКА В ЄВРОПІ	165

Туренець А.В., Сєвєрова О.В. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ БРОНЕТЕХНІКИ СРСР ТА НІМЕЧЧИНИ ПЕРІОДУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	166
Ярмусь Н.М., Слесаренко А. В. ВИВЧЕННЯ СТАРОСГИПЕТСЬКИХ ПИСЕМНИХ ПАМ'ЯТОК ВІТЧИЗНЯНИМИ ВЧЕНИМИ.....	168
Молодий філолог	
Лі Ю. О. ІСТОРІЯ ФОРМУВАННЯ СИНТАКСИЧНОЇ МОВНОЇ НОРМИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ.....	171
Товт О.О., Dr. Palágyi Angéla. НЕВЕРБАЛЬНА КОМУНІКАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА СЕМАНТИКИ.....	174